

2004. november 17., szerda

P6_TA(2004)0060

Az EU stratégiája az éghajlatváltozásról tartandó Buenos Aires-i konferenciával kapcsolatban

Az Európai Parlament állásfoglalása az éghajlatváltozásról tartandó Buenos Aires-i konferenciával (COP-10) kapcsolatos EU-stratégiáról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezményéhez (UNFCCC) csatolt 1997. decemberi Kyotói Jegyzőkönyvre, a végrehajtásához szükséges alkalmazási eljárásokra, amelyeket a bonni (2001. júliusi), a Marrakesh-i (2001. novemberi), az újdelhi (2002. novemberi) és a milánói (2003. decemberi) konferencián fogadtak el, valamint az egyezményben részes felek közelgő tizedik konferenciájára (COP-10), amelyet 2004. december 6. és 17. között Buenos Airesben, Argentínában tartanak meg,
 - tekintettel az európai éghajlatváltozási program első szakaszának végrehajtásáról szóló bizottsági közleménnyel kapcsolatban elfogadott, 2002. szeptember 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottság által az eljárási szabályzata 108. cikke alapján feltett O-0049/04. és O-0050/04. számú szóbeli kérdésekre, és tekintettel a Tanács és a Bizottság nyilatkozataira,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel a Kyotói Jegyzőkönyvet 2002. május 31-én az Európai Közösség és annak tagállamai megerősítették, és mivel az Európai Parlament és a Tanács elfogadta a Kyotói Jegyzőkönyv rendelkezéseinek Európai Közösségen belüli végrehajtásához szükséges jogalkotási aktusokat ⁽²⁾, ezáltal erős politikai jelét adta az éghajlatváltozás ügyének kezelésével kapcsolatos elkötelezettségének,
- B. mivel mára már 126 ország megerősítette a Kyotói Jegyzőkönyvet, amelyek az üvegházhatást okozó gázok teljes kibocsátásának 44,2 %-áért felelősek; mivel azonban a Jegyzőkönyv csak akkor lép hatályba, ha az üvegházhatást okozó gázok teljes kibocsátásának legalább 55 %-áért felelős országok megerősítik,
- C. mivel az Európai Parlament és a Tanács 2003. október 13-án elfogadta a 2003/87/EK irányelvet az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról ⁽³⁾, és mivel ez a fontos lépés újból megerősíti az EU és tagállamainak politikai elkötelezettségét a fenntartható belföldi intézkedésekre való összpontosítás iránt, és a többi részes felet is ennek követésére ösztönzi,
- D. mivel a Kyotói Jegyzőkönyv csupán az első kezdeményezés, amelyet a nemzetközi közösség az éghajlatváltozás elleni küzdelem részeként tett, és mivel ez nem jelenti azt, hogy az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló, nemzeti szinten meghozható egyéb intézkedések másodlagos szerepet töltenének be; sőt, ezeket az intézkedéseket kiegészítő intézkedéseknek kell tekinteni,

1. sürgeti az EU-t, hogy a Buenos Aires-i COP-10 konferencia tárgyalásain tartsa fenn vezető szerepét;
2. úgy véli, hogy a COP-10 nem csupán arra jó lehetőség, hogy építsenek a részes felek korábbi, a Kyotói Jegyzőkönyv végrehajtásáról tartott konferenciáin – különösen a bonni, a Marrakesh-i, az újdelhi és a milánói konferencián – elfogadott határozataira, hanem arra is, hogy széles körű vitát kezdjenek a második kötelezettségvállalási időszak fő kérdéseiről az EU célkitűzésének elérése végett, amely az iparosodás előtti szinteket legfeljebb +2°C-kal meghaladó átlagos globális hőmérsékletnövekedésre irányul; ismételten utal azon álláspontjára, amely szerint hosszú távon érvényesülnie kell annak az elvnek, hogy a világ minden polgárát egyenlő jogok kell, hogy megillessék;

⁽¹⁾ HL C 273. E, 2003.11.14., 172. o.

⁽²⁾ A 2004. február 11-i 280/2004/EK határozat az üvegházhatást okozó gázok Közösségen belüli kibocsátásának nyomon követését szolgáló rendszerről és a Kyotói Jegyzőkönyv végrehajtásáról (HL L 49., 2004.2.19., 1. o.), és a 2004. október 27-i 2004/101/EK irányelv az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK irányelvnek a Kyotói Jegyzőkönyv projekt-mechanizmusára tekintettel történő módosításáról (HL L 338., 2004.11.13., 18. o.).

⁽³⁾ HL L 275., 2003.10.25., 32. o.

2004. november 17., szerda

3. sürgeti az EU-t és az UNFCCC-ben részes valamennyi többi felet, hogy folytassák a Milánóban megkezdett vitát annak érdekében, hogy a nemzetközi repülő- és hajójáratok kibocsátásai beépüljenek a 2012-től kezdődő második kötelezettségvállalási időszak kibocsátáscsökkentési céljai közé; sürgeti az EU-t és az UNFCCC-ben részes valamennyi többi felet, hogy kifejezetten ellenőrizzék a közlekedési kibocsátásokat is, és lehetőleg saját jegyzőkönyvet dolgozzanak ki a közlekedési kibocsátásokra;
4. üdvözli az Orosz Föderáció közelmúltbeli döntését a Kyotói Jegyzőkönyv megerősítéséről, amely lehetővé teszi annak hatálybalépését;
5. eközben felhívja azokat az országokat, amelyek még nem erősítették meg a Kyotói Jegyzőkönyvet, hogy ezt a lehető leghamarabb tegyék meg; felhívja az Egyesült Államok kormányát, hogy vizsgálja felül a részvétel elutasításáról szóló döntését;
6. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hangsúlyozzák az éghajlatvédelem szükségességét a nemzetközi partnerekkel – különösen az Egyesült Államokkal és Oroszországgal – folytatott párbeszéd során, és hogy hangsúlyozzák, hogy az ezzel a kérdéssel kapcsolatos konstruktív magatartás hiányában az EU és a harmadik országok közötti kapcsolatok nem lehetnek zavartalanok;
7. úgy véli, hogy az EU küldöttsége fontos szerepet játszik ezeken az éghajlatváltozásról szóló tárgyalásokon és ezért elfogadhatatlannak tartja, hogy az Európai Parlament azon képviselői, akik a küldöttségben részt vettek, nem vehettek részt az EU koordinációs ülésein az egyezményben részes felek korábbi konferenciáján; elvárja, hogy az Európai Parlament által delegált résztvevők Buenos Airesben az ilyen üléseken részt vehessenek legalább megfigyelői státuszban, felszólalási joggal vagy anélkül;
8. utal az Európai Környezetvédelmi Ügynökség legutóbbi jelentésére, amely rámutat többek között arra, hogy Európa az éghajlatváltozás eredményeképpen a világtágnál gyorsabban melegedik; utal a sarkvidéki területeken tapasztalható éghajlatváltozásra és melegedésre;
9. úgy véli, hogy az EU-nak fokoznia kellene a Kyotói Jegyzőkönyvben rögzített célok elérését szolgáló erőfeszítéseit, és hogy példát kellene mutatnia az egyezményben részes többi félnek;
10. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy fordítsanak figyelmet az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást szolgáló intézkedésekre és biztosítsanak megfelelő forrásokat a fejlődő országoknak alkalmazkodásuk finanszírozásához;
11. hangsúlyozza mindkét intézkedés jelentős szerepét az energiahatékonyság fokozásában (nagy a potenciál az EU-ban) és a megújuló energiaforrások ösztönzésében ezzel összefüggésben, és támogatja az erről a kérdéstről kiadott bizottsági közleményt [COM(2004)0366]; hangsúlyozza különösen a biomassza, mint CO₂-semleges energiaforma potenciálját és felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a biomasszából előállított energia termelésének támogatására irányuló jogi intézkedéseket; valamennyi tagállamot arra bátorít, hogy vállaljon ezért felelősséget és biztosítsa a tehermegosztás keretében reá háruló célok teljesítését;
12. felhívja azokat a tagállamokat, amelyek még nem dolgozták ki a kibocsátás-kereskedelemtől szóló irányelvben meghatározott nemzeti kiosztási terveiket, hogy ezt a lehető leghamarabb tegyék meg, és azokat ambiciózus célkitűzésekre alapozzák; sürgeti a Bizottságot, hogy haladéktalanul tegyen jogi lépéseket azon tagállamok tekintetében, amelyek nem tesznek eleget az irányelv követelményeinek; felhívja a Bizottságot, hogy utasítsa el az olyan nemzeti kiosztási terveket, amelyek indokolatlanul magas CO₂-kibocsátásokat engedélyeznek;
13. ragaszkodik ahhoz, hogy az alkalmazás 2005. január 1-jei időpontja után a jóváhagyott nemzeti kiosztási tervekhez ne lehessen változtatásokat engedélyezni;
14. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottság, a Tanács, a tagállamok kormányai és parlamentjei, valamint az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezményének titkársága részére azzal a kéréssel, hogy juttassa el az összes olyan egyezményben részes félhez, amely nem tagja az EU-nak.